

מתוך דברי הספד ליד קברה של מאשה

אנו נפרדים מחברוננו הוותיקה מאשה, שעתה זה ליוונה בדרכה האחרונה.

מראשוני ישובנו היתה. באה לארץ לפני שישים שנה עם חלוצי העליה השלישית מקרב "חוגי הנוער היהודי המתלמד ברוסיה". גמרה גימנסיה בעיר בוברויסק (פלך מינסק), שהיתה בה קהילה יהודית שוקקת חיים, התנהלה פעילות ציבורית ותרבותית ענפה ובתוך כך גם פעלה תנועה ציונית ערה על גווניה השונים. מעיר זו יצאו ועלו לארץ ברל כצנלסון, קדיש לוז, המשורר דויד שמעוני (אגב, גם חברנו המנוח דויד שמעוני, קרוב משפחתו של המשורר בא מעיר זו), ועוד.

מאשה הגיעה לעמק הירדן שנים אחדות לפני בואם לכאן של אנשי קבוצת "אחדות" ונכללה בקבוצת ה"באשקירים", כלומר בין שנים-עשר הראשונים שהגיעו למקום הזה על מנת להתיישב בו. כאן פגשה את החבר שלה לחיים, את קלמן שייץ ז"ל, ויחד הקימו משפחה. אכן, בעלת זכות-ראשונים היתה המנוחה, וראשונות זו התבטאה קודם כל בנשיאה בעול כבד, בחיים בתנאים קשים במובן הדיור, התזונה, האקלים והעבודה הקשה המפרכת.

המסירות והנאמנות לחובת העבודה ליוונה כל ימי חייה, עד זיקנתה המופלגת, וזה לגבי כל עבודה שהיא - בחקלאות, בטיפול בילדים, במטבח וכו', ובסוף ימיה - במפעל "לוג" למוצרי פלסטיק. כך עבדה בהתמדה, וברצון מילאה את כל המוטל עליה. בשלוש השנים האחרונות היתה צמודה למיטתה, כי מחלה קשה פקדה אותה. עתה באה אל מנוחת עולמים באדנות אשדות, שבמשך שישים שנה הפרתה אותה בעמלה ובזעתה.

שלום לעפרה.

יצחק מאור